

ΜΗΧΑΛΝΕΖΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΡΓΕΛΙΑΙ : ἀπᾶς ἡ δὲ, λ. 40, τρίς ἕως ἑξῆς λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἕως ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Δηλοῖ

ὅτι ἡ ἐγγραφή τῶν νέων φοιτητῶν εἰς τὸ μητρώον τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἡ ἀνανέωσις τῆς ἐγγραφῆς τῶν παλαιῶν ἀρχεῖται κατὰ τὸν νόμον ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς 20 Σεπτεμβρίου, τὰ δὲ μαθήματα ἀνυπερθέτως τὴν 15 ἰδίου μηνός.

Ἀθήνησι, τῆ 2 Σεπτεμβρίου 1883.

Ὁ Πρύτανις
M. Βενιζέλος

ΟΙ ΚΥΡΙΟΙ ΕΠΙΣΤΑΤΑΙ

παρακλοῦνται νὰ μὴ μᾶ; καθιστερῶσι τοὺς λογαριασμούς. Δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἐφημερίς μὲ καθυστερήματα. Εἰς τὴν δικὴν μας ἐφημερίδα οὐδεμίαν ἔγινε κατάθεσις κεφαλαίων. Κεφάλαιά μας εἶνε ἡ κατανάλωσις τοῦ φύλλου. Ὅταν λοιπὸν τὸ προῖόν αὐτῆς καθυστερῆται, πῶς ἔμπορεῖ νὰ βγαίῃ τὸ φύλλον; Ὅταν καθημερινῶς διὰ τοῦ φύλλου μας διδασκαλία περὶ συναισθήσεως τῶν καθηκόντων ἐκάστου οὔτε αὐτοὺς τοὺς ἐπιστάτας μας συγκινῆ, τότε ἀρχίζομεν ν' ἀμφιβάλλωμεν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος μας.

Ἡ Διεύθυνσις

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πῶ; ἐπολιτεύθη τὸ ὑπουργεῖον Τροικοῦπη πρὸς τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν; Εἰς πολιτικούς συνειθισμένους νὰ ἀνταγωνίζωνται διὰ τῆς ραδιουργίας, νὰ προσκτώνται φίλου; ἐκ τῶν κορυφαίων τραμπούκων, νὰ προστατεύωσι τοὺς φυγοδίκους ὅπως χρησιμοποίησωσιν αὐτοὺς, νὰ ἀπαλλάττωσιν ἀπὸ τῶν δικαστηρίων διὰ θεμιτῶν καὶ ἀθεμιτῶν μέσων τοὺς κακούργους, νὰ εὐρύνωσιν ὅσον τὸ δυνατόν τὸν κύκλον τῶν κουμπάρων, εἰς τοιοῦτους πολιτικούς τοιαῦτα πολιτικά κεφάλαια ἐπιδιώκοντας θὰ φανῆ βεβαίως παράδοξον ὅτι θέτομεν καὶ πολιτικὸν ζήτημα ἀφορῶν τὴν νεολαίαν τῆς πατρίδος. Μὰ τὴν σεμνόφθογον τῆς ἀληθείας μουσικὴν ἀπηυδίσασαμεν καταπολεμοῦντες τὸ αὐτὸ ἀκαταλόγιστον καὶ πανώλεθρον σύστημα ἐν παντὶ κυβερνῶντι κόμματι ἐπαναφανόμενον. Ἡ ἑλληνικὴ νεολαία, ἡ οὐσία καὶ ἡ ἐλπίς τοῦ μέλλοντος, ἀπασχολεῖ ὀλιγώτερον τοὺς ἡμετέρους πολιτευτάς

ἢ τὸ διοριστέον πρόσωπον τοῦ γραμματέως τοῦ εἰρηνοδικείου τῆς νήσου Σικίνου. Ἀνεξήγητος ἀπόνοια, κυνισμὸς σιδηρόφρακτος κατεκυρίευσεν μέχρι τοῦδε πάντας τοὺς κυβερνήσαντας, πλὴν ἐμφανῶν τινῶν προσπαθειῶν τοῦ Δεληγεώργου, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο. Παραλείπομεν ὅτι ἡ νεολαία πολλάκις διεπαιδαγωγήθη αἰσχροῦς καὶ ἐκαπηλεύθησαν τὰ αἰσθήματα αὐτῆς ὑπὸ πολιτικῶν κερδοσκοπῶν παραλείπομεν ὅτι καὶ σήμερον ἔτι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις οἱ διακρινόμενοι νέοι καταδιώκονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν βουλευτῶν, ὅπως μὴ προκύψωσιν εἰς τὸ μέσον ἀντιζήλοι ἐπίφοβοι. Ἀλλὰ ποῖα πρόνοια λαμβάνεται περὶ τῆς τύχης πολυαριθμῶν νέων διακρινέντων ἐν ταῖς σπουδαῖς αὐτῶν καὶ ἐπὶ ἀξιαγάσῳ καὶ ἀρρενωπῷ χαρακτήρι; Ὅπου ἡμιμαθῆς, ὅπου πόρνοκεφάλος, ὅπου κόλαξ, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀνασύρει αὐτὸν ἐκ τοῦ βυθοῦ καὶ τιμᾶ διὰ δημοσίου ὑπουργήματος.

Τὸ ζήτημα τοῦτο συνδέεται στενότερα πρὸς τὸ περισπούδαστον ζήτημα τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Εἶνε πανθομολογούμενον ὅτι ἡ παράλυσις τοῦ κλάδου τούτου προέβη μέχρι σήψεως καὶ ἀποφορᾶς, ἀλλ' ὁ κράτιστος τῶν εὐρεθέντων ὑπουργῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἦτο ὁ διάσημος ἱατρός τῆς Ζακύνθου καὶ οὐδεὶς ἄλλος. Τί νὰ ἀναφέρῃ τις πλειότερον καὶ τί νὰ ἀπαριθμήσῃ δεύτερον; Τὸ ἐπιχειρεῖν ἐπικρίσεις τῶν πράξεων τοιοῦτου ὑπουργοῦ προϋποθέτει ὅτι πιστεύομεν καὶ ἡμεῖς, ὡς οἱ Ζακύνθιοι, εἰς τὴν ἀγιότητα τῆς ταμβακοθήκης αὐτοῦ. Ἴσως ἤκούσατε ποτὲ τὸν τίτλον συγγραμμάτος τινος πρὸς διείξις ἐκδοθέντος καὶ ἐπιγραφομένου, ἂν μὴ ἀπατώμεθα, **Φιλοσοφία τοῦ Δικαίου καὶ πολιτικῆς ἐπιστήμης** συγγραφεὺς ὀνομάζων ἐπιστήμην τὴν πολιτικὴν ἢ ἀνακαλύψας μίαν τινὰ καθόλου ἐπιστήμην ὀνομαζομένην πολιτικὴν καὶ συγγραφεὺς συνταυτίζων ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ συγγραφῇ τὴν τέως ἄγνωστον ταύτην ὀλοκληρωτικὴν πολιτικὴν ἐπιστήμην μετὰ τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου, ὅπως οἱ μαθηταὶ βιβλιοδετοῦσι συνήθως Κατήχησιν καὶ Ἀριθμητικὴν ἐν ἐνὶ τόμῳ, ὑπὸ πάσης ἄλλης κυβερνήσεως ἤθελε παραπεμφθῆ εἰς τι φρενοκομεῖον ὑπὸ τοῦ παρόντος ὅμως ὑπουργοῦ διορισθῆ καθηγητῆς τῆς πανεπιστημιακῆς νεολαίας. Μετ' ἀηδίας ἐμνήσθημεν τοῦ παραδείγματος τούτου διὰ νὰ ἀποδείξωμεν πόσον εἶνε ἀνίκανοι οἱ ἡμέτεροι ὑπουργοὶ νὰ κρίνωσι ἕνα καὶ μόνον συγγραφεὴ ἢ ἐν καὶ μόνον σύγγραμμα ἀπὸ τοῦ τίτλου αὐτοῦ ἀπόζον χυδαιοτάτην ἀνεπιστημοσύνην καὶ ἀπαράμιλλον νεφελοκοκυγίαν. Τοιοῦτοι κυβερνῆται θὰ προίστανται τῆς μορφώσεως

της νέας γενεάς; τοιούτοι πολιτικοί θα άπονεύμιαι δικαιοσύνη εις τήν κοπιώσαν νεολαίαν; τοιούτοι βαναυσουργοί θα διεγείρωσι τήν άμιλλαν και τήν φιλοτιμίαν των νέων; τοιούτοι έμβάλωματα θα συνεισθάνθωσι τό προς τούς έπιγενομένους ύψιστον καθήκον και θα ρίψωσι τόν σπόρον της τιμής και της έπιστήμης εις τόν άγρόν του μέλλοντος;

Η έγκληματική αυτη άφροντισία περι της νέας γενεάς δεν άποκρύπτομεν ότι άποτελει τό επικινδυνώδεστερον σύμπωμα της φαύλης ήμών πολιτικής καταστάσεως· όπου τό μέγιστον των καθήκοντων της κυβερνήσεως παραγκωνίζεται, εκεί ή νόσος δύναται να καταστή άνάικτος. Άλλά γράφοντες ταύτα, δεν σκοπούμεν να φιλοτιμηώμεν τούς κυβερνήτας ήμών· πρό πάντων προσπάθουμεν να άφρυνίσωμεν τό αίσθημα της αυτοσυντηρήσεως της νεολαίας· διότι μόρφωσις άγαθή και άληθής έπιστήμη είνε αυτοσυντηρήσις και ό ήθικός άρτος των νέων. Η πολιτική άπεξέσωσε τήν νεολαίαν σήμεραν πάσης δυνάμεως και πάσης συμμετοχής εν τη κοινή γνώμη, τούτο δε είνε και έπιβλαβής εις τά συμφρόντα της πατρίδος και άίσχυνηλόν. Οί παλμοί των νέων καρδιών πρέπει να εισακούνται εν τη ήθική και πολιτική της κοινωνίας τάξει· διότι οι παλμοί ούτοι είνε πάν ό,τι ή φύσις ή δύνατο να πλάση εύγενέστερον κοινωνικός και πολιτικός μηχανισμός, κινούμενος άνευ νεολαίας, είνε τεχνητόν τερατούργημα άνάξιον ύπάρξεως και ζωής, είνε σώμα άνευ καρδιάς και καρδιά άνευ αίματος και αίμα άνευ θερμότητος και θερμότης άνευ θελήσεως και θέλησις άνευ ψυχής. Αν λοιπόν ή πολιτική στερή τήν νεολαίαν φωνής, ή νεολαία πρέπει να κραυγάξη· αν στερή αυτην κοινωνικής θέσεως, ή νεολαία πρέπει να συμπαγή εις δύναμιν· αν ή πολιτική θέλει τήν νεολαίαν κοιμημένην, αυτη πρέπει να διανοίξη τούς οφθαλμούς να ειδη ποιος λυμαιών σπαταλά άνελκώς τήν πολυτίμηον αυτης κληρονομίαν, ή τήν διαχειρουν μετ' όλίγων θ' αναλάβη αυτη ή νεότης να εξασφαλίση τήν τιμήν, τήν ευζωίαν και τήν δόξαν έαυτης.

Άλλως τε και είνε παράλογον να περιμένωμεν τήν βελτίωσιν του μέλλοντος παρά των εν άμαρτίαις έγγηρασάντων· τό δένδρον τό ποινερν τοιούτους θα παραγάγη καρπούς. Έκκαστος των κρατούντων πολιτικών πέραν του τάφου ουδέν ύπολογίζει· πρέπει να ύπολογίξωσι τό μέλλον εκείνοι εις ός άνήκει ό μέλλον κόσμος· όταν τό παρόν βλάπη τό μέλλον, πρέπει πρώτων να καταστή άβλαβές, άν θελώμεν τό μέλλον άκέραιον. Η ελληνική νεολαία έχει μείζονα καθήκοντα προς τήν πατρίδα σήμεραν, οτε ό σάραξ της διαφθοράς ύποσκάπτει τά θεμέλια αυτης· όταν ό πατήρ ήν εκδοτος εις τήν μέλην, επιβάλλεται τφ υιφ μεγαλειτέρα της συνήθους νηφαλιότης, άλλως ό οίκος θα καταρρεύση αναποφεύκτως. Ω νεοί, αλλά σύνετε βοηθόντες άλλήλους και τήν πατρίδα και πολεμούντες τόν κοινόν άγώνα· μη κρύπτεσθε εντός της κοινωνίας ταύτης, εν ή ή πολιτική κατέστη βόρβορος και ό βόρβορος εξουσία· μηδέ άρκεσθητε μόνον οίμώζοντες και ταλανίζοντες, οτε δύνασθε να αγαπήσητε τήν Ελλάδα τελεσφορώτερον· μη είπητε ατό φρόνιμον γήρας η ατό πολύπειρον γήρας, διότι ή πείρα τήν όποιαν κατέχουσι οι προσβύτεροι σήμεραν είνε ή πείρα της άφροσύνης, της άβελτηρίας, της άτονίας και της παρακμής. Φρόνιμοι είνε οι θέλοντες να ζήσωσιν, οι δε μη νεοί πολιτεύονται σήμεραν ώσει ήσαν πτώματα πρό μιας εκατονταετηρίδος. Ίνα καταστή έλπίς πρέπει να καταστή πρώτων δύναμις ή νεότης, κατόπιν της όποιας σπεύδουσαι τανύουσι τά χρυσόβροχα πτερά ή πρόοδος και ή τύχη. Ω

νεοί, τιμάτε σήμεραν ύμας αυτους· να τιμητήτε αυριον τήν πατρίδα.

Κ. Γεροκλής

ΧΡΟΝΙΚΑ

Άπό των μέσων έτι του Αύγουστου ύποπτα κρούσματα τύφου ήρξαντο άκούμενα εν τη πόλει μας. Δυστυχώς πληροφορούμεθα ότι τό κακόν άπειλει να έπιτεθή. Και εύαρίθμους μείν επί του παρόντος λογίζεται ότι προσέβαλεν ή φοβερά νόσος, της όποιας μαύρην άνάμνησιν διατηρεί ή πόλις των Αθηνών, άλλ' όμως οξυτάτα. Ευχόμεθα να μη προχωρήση τό κακόν και να μη μείνουν οι άρμόδιοι με σταυρωμένα χέρια, να καταβάλλουν πάσαν φροντίδα και πρόνοιαν, πριν έκραγή τό κακόν, ό μη γένοιτο, και ενεργούν τότε ως παραζαλισμένα.

Άπό τό Αργαστάλιον τηλεγραφοϋσιν ότι εξήχθη χθές σταφιδόκαρπος έγχώριος δι' ελληνικού άτμοπλοίου δια Γαλλίαν μέσον Κερκύρας λίτραι 58,344. Δια δε άλλανδικού «Κάστωρ» δι' Ολλανδίαν λίτραι 563,752.

Ο νομάρχης Ακαρνανίας αναφέρει εις τό ύπουργείον δια σημερινού τηλεγραφήματός του ότι οι εν τη έπαρχία Βονίτσας φυγόδικοι Ηλίας Τσόρας και Χαράλ. Αλοδώνης προσήλθον παραδοθέντες εις τόν εισαγγελέα Λευκάδος· έπίσης και οι φυγόδικοι Κωνσταντίνος και Δημήτριος Καραγιάννης. Συνελήφθησαν δε οι φυγόδικοι Εύθύμιος και Ευάγγελος Παπαζώνης. Η καταδίωξις λοιπόν εξακολουθεί.

Δια δε της από 23 Αύγουστου αναφοράς του πληροφορεί ότι οι φυγόδικοι Νικόλαος Μάρκος και Χρήστος Αύτρας προσήλθον εις τόν κατωκάμην βίην Φιλιππιάδος. Εν δε τη έπαρχία Ναυπακτίας εκτός των συλληφθέντων δύο φυγοδικών συνελήφθη και ό εκ της Δωριδος Σπ. Κυρκόντζελος.

Ηρξατο σήμεραν από της Θας δικαζομένη ή περιώνυμος δίκη Σκουζέ· τό δικαστήριον συνέκειτο εκ των κυρίων Βούλγαρη Προόδρου, Δραγουμή, Ι. Ζέππου. Κατόρθα και Μοσχούλα. Δικηγόροι του κ. Σκουζέ πέντε, οι κύριοι Μίλησις, Ροντήρης, Μπουσιδής, Τυπάλδος και Γκιανάκας. Δικηγόροι της νέας οι αυτοι πάντοτε, Αραβαντινός και Μομφεράτος. Δημόσιος κατήγορος ό αντισαγγελεύς κ. Αάωσκις. Γραμματεύς ό ύπογραμματεύς κ. Γρ. Ευστρατιάδης.

Ολη ή πρό μεσημβρίας συνεδρίασις καθηναλώθη εις ένστάσεις των κυρίων δικηγόρων όπων μη παρουσιασθη ή παθούσα ως ενάγουσα. Μόνον ό κ. Τυπάλδος ώμίλει μίξιμην ώρα. Τό δικαστήριον διεσκερή και άπέρριψε εν ύλας τά ένστάσεις των κυρίων δικηγόρων.

Μετά μεσημβρίαν εξακολουθεί ή δίκη.

Τά περι Κωπαίδος ήρχισαν φαίνεται να άπασχολούν και τούς κυβερνητικούς κύκλους.

Διατί αυτη ή καταδίωξις του έλεγκτου τελωνείου κ. Ρεδιάδου; Αρά γε διότι διεκρίθη εν τη ύπηρεσία σχετική προς τούς λοιπούς ύπαλλήλους επί δραστηριότητι, ευγενεία και τιμητότητι; Άπό Πειραιώς, όπου όλον τό έμπόριον μίξ

φωνή άνεγνώριζε τήν ύπεροχήν του, μετετέθη εις Πάτρας και σήμεραν ή «Ίπρα» έχει τήν άνεδειαν να γράφη ότι ό μη έγκατασταθείς έτι εις τήν θέσιν του κ. Ρεδιάδης μετατίθεται εις Βόλον. Αρχισε, αδελφέ, να κλέπτεις, δια να γλυτώσης από αυτό τό συγνόν έκσφενδόνισμα!

Μεγαλειότατε νεοκράτωρ Κάσκα! Νερόν εις τήν βρύσιν του γραφειοσπητιου μας και κάμε καλά με τόν Νοικοκύρη μας. Δεν πιστεύομεν να συμφέρη εις τήν πόλιν ή λύσσα των δημοσιογράφων!

Η 3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Τίς τήν ένθυμείται τήν πτωχήν; Πρό της Πρώτης Σεπτεμβρίου ώχρίασεν αυτη! Τά επιπλα της μετοικεσίας έμάραναν τά άνθη της έλευθερίας. Περισσότερον ένθυμούμεθα τά όνόματα Μανιατών, οΐτινες, χωρίς να τά θρασύουν, μετωκόμισαν κάτοπτρα και κλειδοκώμβιαλα, ή τά όνόματα των στρατηγών Καλλέργη και Μακρυγιάννη, οΐτινες χωρίς να θρασύνουν καμμίαν κεφαλήν απέσπασαν από των χειρών του «Οθωνος τό Σύνταγμα της Γ. Σεπτεμβρίου.

Άλλά διατί και να τήν ένθυμούμεθα; Τι έμεινεν εκ του Συντάγματος εκείνου; Ο,τι μένει από τόν ναόν, όταν θαυσθή τό λατρευόμενον είδωλον. Τοίχοι, θόλοι, κίονες και τά λοιπά. Άλλ' ή ψυχή, τό πνεύμα, τό θρησκευμα, ή λατρεία απέπησαν, ως αί χελιδόνες φεύγουν τό φθινόπωρον, και κρίζουν επί της στέγης οι κόρακες, και στοιβάξεται επί του θυσιαστηρίου ό κοινότορος και πλέκουν εις τάς πριν στιλβούσας γωνίας τούς ίστους αυτών αί άράχλαι.

Τι έμεινεν εκ της Τρίτης Σεπτεμβρίου! Ο βασιλεύς περιδένον, οι ύπουργοί σατραπεύοντες, οι βουλευται ρουσετολογούντες, ή δικαστική εξουσία εξαγοραζομένη ή χαρίζομένη. Που ό κυρίαρχος λάος; Κατά τετραετίαν άγεται εις τάς κάλπας ως επί τό πολύ άγγελικός, να εκλέξη τούς χοιροβοσκούς του. Που ή έλευθερία του; Ερωτήσατε τάς σελίδας της χωροφυλακής, των μεταβατικών, των δημοσίων εισπρακτόρων και των εισαγγελέων του. Που ή εξουσία του; Ατενίσατε εις τάς τεθραυσμένας κεφαλάς του, εις τά ληστευόμενα ταμεία του, τά καιόμενα δάση του, τά άρπαζόμενα κτήνη του, τά άτιμαζομένας γυναίκας του.

Καλλίτερα που δεν τήν ένθυμούμεθα τήν Τρίτην Σεπτεμβρίου! Αν όμως τήν ένθυμούμεθα, καλλίτερον μνημόσυνον και μόλληθα και στάκτην επί της κεφαλής της, ή πανηγύρεις και άναμνήσεις και φωταψίας και έορτάς και ύμνους.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Η δια του Αλιώνος δημοσιευθείσα έκθεσις του κ. Νομάρχου επανέφερεν εις τό μέτρον τό ζήτημα τό δημοτικόν εν όλη τη άκμή και τη όλόττη αυτου. Πολλές άνωμαλίας βεβαίως άνεκάλυψεν ό κ. νομάρχης, πρό πολλού γνωστάς εις όλους μας, πολλές δε έπιτιμητέες δικαίας και εν συμπεράσματι ικανής παραινέσεσις όρθάς περι του πως δεί τούς δημοτικούς άρχοντας διαχειρίζεσθαι τά του δήμου. Ούχ ήττον περι ουδεμιός καταχρήσεως εγένετο λόγος, αλλά μόνον περι τυπικών παραβιάσεων πολλάκις σχολαστικών άρθρων νόμων, ναυαγούντων συχνά εναντίον έπικειμένων άναγκών

της ύπηρεσίας της κακής οικονομικής καταστάσεως του δήμου. Ούτως εν πολλοίς εις τάς παρατηρηθείσας άνωμαλίας ό δημόσιος εισπράκτωρ κ. Α. Παπαλεξανδρής άπελογήθη άποδεικτικώτατα· εν άλλοις δε εξηγείται εν τη προς πρός τόν δήμωρον άναφορά του. Έλπίζομεν δε ότι εκ της δοκιμασίας αυτης θέλει εξέλθει καθαρά ή ύπόληψις του κ. Παπαλεξανδρής.

Και περι μείν όλων τούτων θέλομεν κάμει μικρόν λόγον εν τινι των προσεχών φύλλων.

Άλλά πως συμβιβάζεται ή δια του Αλιώνος μετά προσποιητής δδύνης δημοσιεύσεσις της Έκθέσεως και ή επί τούς πολίτας και τήν διαθέσιν της ψήφου αυτών έπίρριψις όλης της ευθύνης; Και ποίαν άλλην καλλιτέρεν διαθέσιν ή δύνατο να κάμωσιν οι συμπολιτάι ήμών ή να εκλέξωσι αυτόν τόν Συνακτήν του Αλιώνος· επί τόσας περιόδους, Πρίεδρον του Δημοτικού Συμβουλίου, μετ' αυτου δε λόγον όλόκληρον σοφόν και έντίμων δικηγόρων, άφου δά αυτοί είνε οι πολιτευόμενοι εν Ελλάδα, τό τρέχον νόμισμα της πολιτικής; Τι εκάματε λοιπόν Σεις, κύριοι, ή αυτά τά όποια λέτε ότι εγένετο, δημοσιεύοντες με μαύρα γράμματα τό χρέος όπερ έχει ό δήμος; Διατί σεις δεν άνεστείλατε τόν χρεωκοπικόν κατήφορον; Διατί δεν διεμαρτυρήθητε κατά των τελουμένων άνωμαλιών; Διατί τώρα μόλις, περι δυσμίας του συμβουλευτικού Σας βίου εξήπνήτατε και συνιστάτε έξελεγκτικές επιτροπάς, θέλοντες να στεφανώσητε τά παράνομα δι' άλλου παρανόμου;

Γνωρίζομεν ότι θα λουράξετε και εις αυτά, όπως εις τόσα άλλα, ευχόμεθα όμως μετ' ήμών, εις τήν επανάληψιν των δημοτικών εκλογών ό δήμος να μην άνάδειξη τήν αυτην και πρότερον (δηλαδή τήν καλύττην περιόδόν σας) άδιαφορίαν, άλλ' εκλέξη άλλα πρόσωπα, αν όχι περισσότερα δραστήρια, τουλάχιστον όλιγώτερον ύποκριτικά.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ο αριθμός, τόν όποιον σήμεραν φέρει επί της ηλικίας του ό νέυλις Σεπτέμβριος, μοι ένθυμίζει, άποπειρομένο ήδη να καταστρώσω περι αυτου όλιγίστας γραμμάς εις στήλας έφημερίδος— τόσω δικαίως τό απαιτεί ή θορυβώδης έναρξίς του,—μοι ένθυμίζει ότι πριν εισέλθω εις λογαριασμούς μαζή του, όρειλω εύλαβώς να άποκαλυφθώ, ως εν μέση πολυτύρφω και παμπληθεί όδω προδιαβαίνοντος σταυρου. Ο σταυρός ούτος είνε ή Τρίτη Σεπτεμβρίου, κα ισυμπληρούται σήμεραν ή 39η έπέτειος αυτης από της έπιστήμου ημέρας του 1844. Υπό τούς ήγους των πετάλων του ίππικου του Καλλέργη, και των διθυράβων του Αλεξάνδρου Σούτσου, συνεζούξαμεν εκούσαν άκουσαν τήν άνήλικον και άπλοικήν πατρίδα προς τόν έρμαφρόδιτον, αλλά σοφόν αυτόν Ευρωπαίον Κύριον... Σύνταγμα, άπαράλλακτα, όπως εις τόν παλιφ καιρό ή μόλις ήθώσα παιδίσκη, έπιστρέφουσα μίαν εσπέραν εκ του σχολείου της, ευρισκε τούς γονείς της, με ενκ παππών, και ένα γαμβρόν, έτόιμους να τήν στεφανώσουν και μετ' όλίγων ή νέα μήτηρ, έγκαταλείψασα τό σχολείον, εσπαργάνου τό νεογνόν της με τά πανάκια της κόουκλας της. Εκτοτε πολλά διαβήματα πολυπρότερα έπισηάμεθα· εξεθρονίσσαμεν βασιλείς, έφέραμεν άλλους, νέον πολιτευμα διεδέχθη τό παλαιόν, επλουτίσαμεν εις μεγάλους άνδρας, σωτήρας του κλυδωνιζόμενου και ες αίε κλυδωνιζόμενου σκάφους της πολιτείας, και εις πολιτικές φατρίες, εξεδιόξαμεν αυλικούς Συμβούλους, κατερρίψαμεν προδοτικάς

Κυβερνήσεις, έφορτώσαμεν Δούκας εις την Σπάρτην, παρεπέμφαμεν ύπουργούς εις ειδικά Δικαστήρια, έδημιουργήσαμεν κλεφτοπολέμους και χαρτοπολέμους, έπλημμυρήσαμεν τον τόπον από νομοσχέδια, άνεμορφώσαμεν, έμεγαλώσαμεν άνακμωτή, και σήμερα... Σήμερα ο τύπος της πρωτευούσης εύρίσκεται εις την εύχάριστον θέσιν να συζητη, όχι πλέον άν ήθικώς προωθεύσαμεν, ή μή, αλλά φευ! αναχωρών, ως από αξιώματος, από της συναισθήσεως της ήμετέρας οίκτρούτητος παρηγορείται βυζαντινικώτατα διανεμωμ τας αιτιάσεις μεταξύ βασιλείας και πολιτικής, ή, πρακτικώτερον έτι, πατάσσει την Ρωμαϊκήν εύμερίαν, ως άσχημοκόριτσον ζεθυμαίνον εν τή κακολογία νόστιμης έπαινουμένης γυναικός. Σήμερα ο βασιλεύς μας λούεται εις τόν Βισθάδεν, ο κ. Τρικούπης είνε πανθυπουργός, και έπίδοξος διάδοχος ο κ. Δεληγιάννης μετά των Δεληγιαννιδών.

Και ή Τρίτη Σεπτεμβρίου, εξαγμίσασα εις τόν κενόν του χρόνου τά ένθουσιώδη αὐτῆς άρώματα, παρέρχεται μαρμαμένη πρό των όφθαλμών της μήμητις, άν τύχη κάνεις να την ένθυμηθῆ, ως όνειρον, του όποιου διαμφισθητείται και αὐτή ή εν τῷ ύπνῳ πραγματικότης ή ακούομεν περι αὐτῆς μετ' ίσης κλασικῆς άπαθείας, μεθ' ής μανθάνομεν ότι ο Σεπτέμβριος είνε ο της Έλληνικῆς αρχαιότητος Βοηδρομιών, καθ' άν εν Αθήναις και Θήβαις έτελοῦντο μεγάλοι άγώνες πρός τιμήν του Απολλωνος.

* *

Έκαστος των ταλαιπωρών αυτών έπισκεπτών μας, οῖτινε; νομίζετε ότι κατεδικάσθησαν υπό άπκνούς θεού εις αίωvίαν εν τῷ κόσμῳ ανακύκλιν, εκτός της ίδιας ύσσης αυτῶ φυσιογνωμίας, έχει πρός τούτοις ιδιάζοντα τρόπον, δι' οῦ έπισήμως όηλοποιεί την έλευσίαν του, άντι να κοινοποιήση ταύτην διά τινος των ελληνικῶν εφημεριδών. Αν ο Ίανουάριος εισέρχεται ως μεγάλθυμός τις Γιάννης Αγιάννης άφειδώς σκορπιζων κούκλαις και μπωναμάδες εις τας Τιτίκας

του, άν ο Μάρτιος άπέρχεται ως γόνις Ατσιγγανος, προμηθεύων μαγευμένα άντιδραστικά ιατά των έπηρειών των ήλιακῶν ακτίνων, ο Απρίλιος, ως κοκκέτα πρώτης, άφειδώς δισκορπιζουσα την δρόσον, και τά ψεύδη της, ο Μάιος ως ζετρελλαμένος έραστής θεατρίνας κατά την έσπέραν της εύεργετικῆς της, συγκοιμίζων κόσμους όλους άνθοδεσμῶν, ο Σεπτέμβριος εισορμα, εν Αθήναις τουλάχιστον, ως κατακτητής, ή ως χολέρα! διότι μόνον πόλεμος ή επιδημία δύναται να δικαιώση την άναστάτωσιν, την βοήν, την κίνησιν των φορτηγῶν και των άμαξῶν, την άναξίαν, την σπουδήν, τά μετακοιμίζόμενα έπιπλα, τά κενούμενα σπήτια, τά πληρούμενα κάρρα, την γενικήν μετανάστευσιν.

Όθεν εκ της μεταναστευτικῆς ταύτης πανηγύρεως της τελομένης κατά τας πρώτας ήμέρας του, και ύπαγορευομένης μὲν υπό της άνάγκης, άλλ' όχι ολιγώτερον και υπό του συρμού, ο Σεπτέμβριος, όχι μόνον ως φύσις ως πρωτότοκος του φθινοπώρου, ως ο μήν της ίσημερίας, των τρικυμιῶν, του τρύγου, και της βροχῆς, αλλά και πεζότερον, ως προμηθευτής νέας κατοικίας, παρέχει άλλα στοιχεία, άλλας έντυπώσεις, άλλον χυμόν. ή άλλας πληξεις εις την ζωήν. Νέο σπήτι, νέος βίος. Η οικοδέσποινα καταστρώνει μέσα εις τον νοῦν της νέαν μέθοδον, νέα σχέδια νοικοκυρωσύνης, με την δροσερότητα νεονύμφου, άκόμη και άν λευκάσουν αι τρίχες της, εισερχομένη εις τόν γαμήλιον οίκημα. Η δεσποινίς σπεύδει να εκλεξῆ τον κοιτώνά της, και θα είνε τόσῳ κομψός, τόσῳ θερμός, τόσῳ ήσυχος, ένφ του παλῆου σπιτιῶ ήτῶ τόσον άνυπόφορος; ο νέος θα εύρη ίσως κατάλληλον δωμάτιον διά τας μελέτας του, ο ρεμβώδης νεανίας ένα κήπον, έφ' οῦ θα επαναπαύῃ τας σκέψεις και τὸ βλέμμα του, ή φιλόκοσμος νεανίς εν παράθυρον άφ' οῦ θα ένεδρεύῃ τους διαβάτας και του δρόμου την κίνησιν. Ποικίλαι άπόπειραι εύπρεπισμῶν της οικίας τίθενται εις ένεργείαν! έκείνο τὸ έπιπλον, τὸ όποιον εις τὸ άλλο σπήτι, τόσῳ δυσαναμύ-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ιδ. αριθ. 560)

- "Όχι, δεσποινίς, δὲν έπνίγη" εγώ την άπέτρεψα να κάμη τούτο.
- "Ε! άναπνέω! . . . Αλλά πού είνε τώρα, πού είνε ;
- Είς την κατοικίαν μου.
- Είς την κατοικίαν σας ;
- Δηλαδή εις τὸ δωμάτιόν μου εν τῷ ξενοδοχείῳ των Βοσγίων.
- Πού εύρίσκεται τὸ ξενοδοχείον τούτο ;
- Είς τὸ βουλευθάρτιον της Μαγεντίας όχι μακράν του σταθμοῦ του ανατολικῶ σιδηροδρόμου.
- Η νεανίς άμέσως έσυρε τὸ σερήτιον του κώδωνος.
- Διά τί σημαίνετε, δεσποινίς ;
- Διά τί ; διότι θέλω να μεταβῶ πλησίον της Έρριέττης.
- Αλλά να σᾶς διηγηθῶ πρώτον. . .

- Θα μὸυ πῆτε τούτο ένόσῳ προπαρασκευάζουν την άμαξαν.
- Η θαλαμηπόλος ένεφανίσθη ο κ. Βιολαίν ήτο όπισθεν της. Άνήσυχος, προαισθανόμενός τι, έμεινεν εν τῷ αντιθαλάμῳ.
- "Α! πάτερ μου, άνέκραξεν ή Σουσάνα, δὲν γνωρίζετε τί μὸυ έγνωστοποίησεν ο γέρο Μονώ; έλθετε, έλθετε !
- Και άπευθυνομένη εις την θαλαμηπόλον :
- Παραγγείλατε άμέσως να έτοιμασθῆ ή άμαξά μου έντός τετάρτου της ώρας.
- Η θαλαμηπόλος άπεύρθη.
- Λοιπόν, Σουσάνα, έμαθες ; ήρώτησεν ο κόμης.
- Ο βαρόνος Δεσιμαίζ και ο Ραούλ άπέθανον !
- Ο βαρόνος Δεσιμαίζ νύτοκτόνησε και ο υίός του ήθελεν ώσαύτως να φονευθῆ, άλλ' εύτυχῶς παρεκωλύθη να πράξῃ την άπέλπιδα ταύτην πράξιν.
- "Α! εύλογητός ο Θεός. Η Έρριέττη έφυγεν εκ της οικίας του πατρός της.
- Τὸ ήξέρω. Υπέθεσαν ότι άπεφάσισε να ρίψῃ έαυτήν εις τὸν Σηκουάναν.
- Ο κ. Βιολαίν έρρίγησεν.
- Ο μαρκήσιος και ο υίός του, ο Ραούλ και ο Αλανδρὸ μάτην έζήτησαν αὐτήν μέχρι της αύγῆς επί των όχθῶν του ποταμοῦ. Άγνοείται άκόμη ή τύχη της δυστυχῶς νεανίδος.

στωσ εθάρυενεν, εδῶ εύρε την θέσιν του. Και ή άγνώριστος ετι γειτονιά έχει όποιον θέλητρον διά τας θαλασσοπόρους άνεξερευνητος χώρα των πόλων. Τίς οίδε πίνες όροι ύπάρξεως και φαγογλωσσίας την διεπούσιν! άλλ' επί του παρόντος πάσαι αι θωπειαι, πάσα ή φιλοξενεία εξαντλείται εις τούς νεύληδας. Πολλάκις εις έρωσ, μία άφοσίωσις, μία τύχη, βίος όλόκληρος εξαρτάται από μιᾶς μεταοικήσεως. Ένωεΐται ότι ή παραλλαγή της σκηνογραφίας δὲν παρουσιζει πάντοτε ήδύτητα, και τότε τὸ παλῶ σπήτι παραμένει ως άνάμνησις πατρίδος εν γῆ έξορίας.

* *

Διά την νεότητα ο Σεπτέμβριος είνε ο αυστηρός κηδεμών, όστις άποσπῶν εκ της θερινῆς αναπαύλας, οδηγεί ταύτην εις τὸ σχολειον, εις την μελέτην, εις τὸ καθήκον. Είς τὸν νέον έπαρχιωτήν, όστις έπειδή κατώρθωσε να πηδήσῃ τας 4 Γυμνασιακᾶς τάξεις, καθήκον άπαραίτητον και φιλοτιμίαν θεωρεΐ να γίνῃ και αὐτός έπιστήμων, ο Σεπτέμβριος είνε ή βασιλεία των ούρανῶν. Έφ' ότον πλησιάζει, ή μερίμα των οικείων διπλασιάζεται πρός τον μετ' όλιγον ξενητευμένον των, και τὸ χρυσῶν όνειρον των Αθηνῶν και του Πανεπιστημίου μεγαλύνεται, λαμπρύνεται ως ή σελήνη όρωμένη δι' άστρονομικῶν τηλεσκοπίου. — "Υστερον καταντᾶ τὸ Πανεπιστήμιον άνιαρῶν, και αι Αθήναι άπελπιστικαί. — "Ο μικρός μαθητής, πριν αρχίσῃ να τὸν βασανίξῃ ή άγριότης του διδασκάλου, και οι άνούσιοι κανόνες της γραμματικῆς, άπολαμβάνει την χάριν των νέων άγορασθέντων βιβλίων του, κόπτει τας σελίδας των, ή χρυσοδένει αὐτά. Της μαθητρίας ή γλώσσα κόβει και ράβει μέσα εις τὸ παραναγωγείον με τας νέας γνωριμίας της.

* *

Η κόρη όνειρεύεται τὸ χειμωνιάτικο φουστάνι, και αι χελιδόνες την προσεχῆ αναχωρήσιν.

* *

- Ηξέρω τούτο, εγώ!
- Σύ ;
- Η Έριέττη είναι την στιγμὴν ταύτην εις τὸ δωμάτιον του πάτερ Μονώ, εις τὸ ξενοδοχείον των Βοσγίων.
- Ο κόμης έστράφη ζωρῶς πρός τον γέροντα.
- Και ίδού ο, τι δὲν ήθελήσατε να μοι εῖπῃτε, εῖπε.
- Κύριε, ύπάρχει και άλλο τι, άπήντησεν ο Γεροκάτσικας.
- Λοιπόν, κύριε μυστηριώδη, σᾶς άφίνω μετᾶ της θυγατρός μου; έχω να παραγορήσω επάνω ένα άπηλπισμένον.
- Περί τίνος λοιπόν όμιλείτε, πάτερ μου ;
- Περί του Ίωάννου Σαμαράνδ.
- Εῖναι εδῶ ;
- Είς τὸ δωμάτιόν μου.
- Πηγαίνετε γρήγορα, πάτερ μου, πηγαίνετε γρήγορα να εῖπῃτε αὐτῷ ότι ή Έρριέττη άνευρέθη.
- Ο κ. Βιολαίν εξήληθε της αίθούσης και άνέβῃ βραδέως εις τὸν πρώτον όροφον.
- Πάτερ Μονώ, ύπέλαθεν ή Σουσάνα, έχομεν εν τέταρτον της ώρας; καθίσατε και εῖπατέ μοι ταχέως, ο, τι έχετε άκόμη να μοι πληροφορήσητε.
- Ο Γεροκάτσικας εκάθισεν επί ανακλίντρου άπέναντι της νεανίδος και διηγήθη τὰ εξῆς.

Αλλά δύο μεγάλας εύεργεσίας παρέχεις εις ήμάς, ο άπτικῆ Σεπτέμβριε, ή, ως εύαρεστήται ο λαός να σε άποκαλή, Σεπτέμβριε! και εῖσαι εύτυχῆς, διότι μίαν μόνην παραλλαγήν ήρτίσταται τὸ όνομά σου, σὺ, εις την ράχιν του όποιου δίκην όνου οι Ρωμαίοι έφορτωναν τὰ αίσχη των, μεταβαπτίζοντες σε διαδοχικῶς εις Τιβέριον, Γερμανικόν, Αντονίνον, Ηράκλειον, Τάκιτον, πρός τιμήν των αυτοκρατόρων των. Δύο μεγάλας εύεργεσίας παρέχεις ήμιν : μᾶς άπαλλάσσεις από τὸ αυγουστιάτικο δασκαλομάζωμα και μετ' όλιγον από τας φωτεινάς άκολασίας των ελληνικῶν δραματικῶν θιάσων, από τας έγκληματικᾶς άποπειρας κατά της έθνικῆς σκηνῆς και γλώσσης, της τελευταίας, και τ' έξαιρετικῆν έφέτος βουλὴν της μοίρας, άκουσθείσης και από άρμενικῶν χειλέων ετι, όρθότερον ίσως ή όσον άκούεται πολλάκις από του στόματος ένίων εκ των Έλλήνων ήθοποιῶν ήμῶν.

* *

Αλλ' όπου βασιλεύει ο Σεπτέμβριος, είνε ή έξοχή! εκεί δὲν είνε ούτε ο λόγιος νέος Σεπτέμβριος, ούτε ο χυδαίος Σεπτέμβρις! είνε ο χαριτωμένος Τρυγητής, ο παντός χρόνου και τόπου τούς καλλιτέγνας και ποιητάς εμπνεύσας, και παρ' ήμιν του Χριστουπόλου και Ραγκαβῆ τούς χορευτικούς στίχους. "Η έξοχή είνε πλήρης άθῶν και μυστηριωδῶν θορύθων." Ο ήλιος πλησιάζει εις τὸ μεσουράνημα! επί των κλιμάτων κύπτουσιν οι τρυγῶντες εν εύερίμῳ βραδύτητι άπογυμνούντες τούς κλάδους από των στιλπνῶν και πακοιλόχρων βότρυν! στρατόπεδον από καλάθρα παρατάσσεται, πληροῦται, κινείται, κενούται! σκιαδία πλατύγυρα προφυλάττουσι τας κεφαλᾶς, και από λευκῶν μανδύλων εκπεύγουσι τὸ άκρον της πλεξίδος, ή ήλιοκαυμένη παρειά, και ο εύθυμος γέλωσ της έργατίδος. Αί λευκαι και πλατάνοι εξασκουσι την φιλοξενίαν των' υπό την σκιάν των κοιμῶνται, αναπαύονται, τρώγου, παίζουν. Ο λινός είνε ε-

ΑΒ'.

ΠΩΣ Ο ΓΕΡΟΚΑΤΣΙΚΑΣ ΔΙΕΔΡΑΜΑΤΙΣΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

— "Όταν ο κακοαναθεθραμμένος θυρωρός του μεγάρου Δεσιμαί μου εκλεισε την θύραν, άνχώρησα βραδέως περιδιαβάζων, μη έχων τί καλλίτερον να κάμω, πρός τὸ μέρος της Θριαμβευτικῆς Αψίδος.

— "Ότε ένυκτωσε δὲν δύναμαι να σᾶς εῖπω άκριβῶς πού εύρισκόμην. Αν και περιπάτουν βραδέως, είχαν προχωρήσει πολὺ και εύρικτόμην έντός της πάλεως. Έπανήλθον και έπειδή έπέινων εισήλθον εις ξενοδοχείον και έδειπνήσα. "Ότε επανήλθον εις τὸ Θριαμβευτικόν Τάξον, ήν ένδεκάτη ώρα. Αν και ήμην μακράν της κατοικίας μου δὲν ήθέλησα να έπιβῶ άμάξης σκεφθεῖς ότι κατά τον ώραιον τούτον καιρόν προτιμότερον να επανέλθω πεζός.

— Διήλθον πρό του μεγάρου Δεσιμαί; ύπήρχε φῶς εις τὰ παράθυρα, άλλ' οὔδεις κρότος έντός της οικίας. Έξηκολούθουν ήσύχως τὸν δρόμον μου, αλλά φθάσας εις την άκραν της οδοῦ και αισθανόμενος ότι όλιγον εκουράσθην εκάθισα επί τινος θρανίου.

— Εσήμηνε μεσονύκτιον. Ένόησα ότι δὲν έπρεπε να βραδύνω περισσότερον και αισθανόμενος ότι επαρκῶς ανεπαύθην, ήγέρθη, όπως εξακολούθησω την πορείαν μου.

— Εῦθὺς ή προσοχή μου διηγέρθη υπό γυναικός, ήτις κατήρηχο τὴν οδὸν τρέχουσα διήλθε ταχέως πλησίον μου χωρίς

φαγητού· τόσον τελεία εἶνε ἢ ἐν τῷ οἴκῳ ἐπικρατοῦσα διάταξις καὶ οἰκονομία.

Ἀπέριτος ἡ Κρήσσα, ἀπὸ ἀλλαγμένη τῆς σεμνοτυφίας, τῆς προσποιήσεως, τῆς πρὸς τὰ ψευδῆ φιλοφρονήματα ροπῆς, καταβάλλει ἅπαντα τὸν ζῆλόν της ὅπως ὁ ὑπὸ τοῦ συζύγου της ὀδηγούμενος εἰς τὸν οἶκον ξένος μὴ φύγη μετὰ παράπονον. Εἰσερχόμενον θὰ σὲ ὑποδεχθῆ προφρονέστατα· φύσει ὀμιλητικὴ συνδιαλέγεται μετὰ σοῦ μετὰ ἀφέλειαν καὶ θάρρος, παραπονουμένη ὅτι οἱ συχναὶ ἐπαναστάσεις καταστρέφουσι τὸ τοικοκυρτό της, ἕνεκα τοῦ ὁποίου δὲν δύναται νὰ σὲ περιποιηθῆ ὅπως ἐκείνη θέλει καὶ φοβεῖται μὴ τυχὸν φύγη δυσηρεστημένος. Αἱ περιποιήσεις κορυφούνται, ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς οἶκον τοῦ ὁποίου μέλος νὰ λείπῃ εἰς τὰ ξένα, διότι ἐλπίζουν ὅτι ὅ,τι δώσωσιν εἰς ξένον θὰ τὸ εὖρη τὸ παιδί των εἰς τὴν ζενιτζά. Ἐν τῇ τραπέζῃ ἡ οἰκοδέσποινα θὰ στρώσῃ τὰ λευκότερά της τραπεζομάνθηλα, τὰς λεπτοτέρας πετσέτας, ἐξ ὧν ἔχει πεπληρωμένα τὰ κιβώτιά της, αὐτὴ δὲ ἰσταμένη καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν ἀνωθίεν σου προσπαθεῖ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν νὰ μαντεύσῃ τίνοις ἔχεις ἀνάγκην, ὅπως σὲ ὑπηρετήσῃ, κερνώσα σε δὲ προσέχει πάντοτε νὰ σοὶ εὐχθῆ ὑγίαν ἅμα πίης.

Ὁ ἴστος καὶ ἡ ἡλακάτη εἰσὶν ἔργα, ὧν ἄνευ ἀνατροφῆ γυναικὸς ἐν Κρήτῃ δὲν δύναται νὰ νοηθῆ, ἀποτελοῦσι δὲ τὰ ἀναπόφευκτον ἐπιπλον παντός οἴκου. Φίλη τῆς ἐργασίας, ἡ γυνὴ τῆς Κρητῆς ὁσάκις εὐρίσκει ἄνεσιν ἀπὸ τῶν λοιπῶν οἰκογενειακῶν ἀσχολιῶν, διέρχεται τὰς ὥρας τῆς ὑφαίνουσα πάντα τὰ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ οἴκου χρήσιμα ὑφάσματα. Καὶ τῆς παρθένου δὲ τὸ κυριώτερον μέλημα ἀφ' ἧς ἡμέρας συναισθανθῆ τὸν προορισμὸν της εἶνε οὐδὲν ἄλλο ἢ νὰ παρασκευάζῃ τὰ διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ μέλλοντος οἴκου της ἀναγκαῖα, τὰ ἀπὸ τῶν χειρῶν της ἐξαρτώμενα. Καὶ ἀναμένει μετ' ἀνυπομονησίας τὴν ἐκκόλαψιν τῶν ὠῶν τοῦ βόμβυκος, μετὰ τρυφερότητος δὲ ἐπιμελεῖται τὸ μικρὸν ζυῦφιον, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ τῇ προμηθεύσῃ τὴν πολύτιμον ὕλην ἐξ ἧς θὰ κατασκευάσῃ ἐν ὑποκάμισον ἢ μίαν ζώνην διὰ τὸν μέλλοντα σύντροφόν της, τὸν ὁποῖον ἴσως κατέχει ἐν τῇ καρδίᾳ της ἤδη. Καὶ παραδοκεῖ τὸν Μάϊον, ὅποτε κείρωσι τὰ πρόβατα, ὅπως ἐκλέξῃ τὸ λεπτότερον μαλλίον πρὸς ἰδίαν αὐτῆς χρῆσιν, καθ' ἑκάστην δὲ προμηθεύεται ποικίλων χρωματισμῶν βάμβακας ὅπως πλέξῃ ζεῦγος περικνημίδων δι' ἑαυτὴν ἢ τὸν μνηστῆρά της, ἐπιφυλαττομένη νὰ ἐκπλήξῃ αὐτὸν διὰ τοῦ δώρου της κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς του. Οὕτω δὲ, τὴν ἐλπίδα καὶ τὸν πόθον κρύπτουσα εἰς τὴν καρδίαν, μετὰ τὴν εὐθυμίαν καὶ τὴν χαρὰν ἐζωγραφισμένην ἐπὶ τοῦ προσώπου, ποῦ καὶ ποῦ, ὁσάκις ἡ μήτηρ ἀπομακρύνεται, ὑποψιθυρίζουσα ἄσμά τι, ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ θέληγτρα τοῦ εὐτυχοῦς ἔρωτος, κάθεται ἀπὸ πρῶτης μέχρι ἐσπέρας πυρετωδῶς ἐργαζομένη, λησμόνουσα πολλάκις πᾶσαν ἄλλην οἰκιακὴν ἀσχολίαν καὶ ἐπισύρουσα δικαίως τὰς ἐπιπλήξεις τῆς αὐστηρᾶς μητρὸς, ἧτις μετὰ ποιᾶς πικρίας βλέπει τὴν τέως ἀμέριστον ἀγάπην τῆς κόρης μερισθεῖσαν, ὅπερ δὲ πικρότερον τὸ μείζον μέρος ἐκχωρηθὲν πλέον εἰς ἄλλον. Ἀλλὰ τί νὰ κάμῃ; Μήπως ἡ κόρη εἶνε κυρία τῆς καρδίας της; Μήπως ἡ μήτηρ ἐν τῇ ἀμερίμῳ ἐκείνῃ ἡλικίᾳ τὸ αὐτὸ δὲν ἐπραξέ; . . .

(Ἐπεταὶ τὸ τέλος.)

Κύδων.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὁ ἄρτοποιὸς Ματθαῖος Γιαννῶς κατήγγειλε χθὲς εἰς τὸν ὑπαστυνόμῳν τοῦ γ' τμήματος τὸν ὑπηρετήν αὐτοῦ Ἰ. Νεοφώτιστον ὅτι κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀφῆρει ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῶν ἄρτων οὐδὲ ἐλάμβανε παρ' αὐτοῦ πρὸς πώλησιν ποσὰ τινα χρηματικὰ ἅτινα ἀναβαίνουνσι μέχρι τοῦδε περὶ τὰς 1140 δραχ. ὁ ὑπηρετὴς οὗτος συνελήφθη.

Οὐδεὶς προσεβλήθη χθὲς ἐξ εὐλογίας ἐνεβολιάσθησαν ἐν Πειραιεὶ ἀναγκαστικῶς ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Αἰομηδίου 72 ἄτομα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Παρίσις, 14 Σεπτεμβρίου. Τὸ ἐμποροδικεῖον κατέδικασε τοὺς διευθυντὰς τῆς Γενικῆς Ἐνώσεως νὰ πληρῶσωσιν 20,000,000 φράγκων εἰς τοὺς μετόχους τῆς εἰρημένης ἐταιρίας.

Τὸ δικαστήριον ἠκύρωσε τὰς τρεῖς τελευταίας ἐκδόσεις τῶν μετοχῶν τῆς Γενικῆς Ἐνώσεως.

Τὰ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μπορέ γαλλικὰ στρατεύματα ἐκυρίευσαν δύο πόλεις πλησίον τῆς Σογκ-Ταί. 50 ἐκ τῶν Γάλλων ἐφρονεύθησαν. Οἱ ἐχθροὶ ἀπώλεσαν 500 ἀνδρῶν περὶπου.

Παρίσις, αὐθημερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον Γαλλικὴ ράντα (rente) 108,52. Τουρκικὸν δάνειον 10,45. Ἡνωποιημένον αἴγυπτ. 361. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου 25.32.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

τὸ μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Κλαρετῆ πωλεῖται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις Ἀντωνιάδου, Μπέκ (ἰδὸς Ἐρμού) καὶ ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ Νάκη (ἰδὸς Αἰόλου) ἀντὶ **1.80.**

Ἐν τοῖς αὐτοῖς βιβλιοπωλείοις πωλοῦνται ἐπίσης καὶ οἱ **Κρητικοὶ Γάμοι** κατὰ φυλλάδια πρὸς **10** λεπτὰ ἕκαστον.

Ἐσαύτως καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μας.

Ο ἱατρὸς-χειρουργὸς κύριος **Λούης** μετόκησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν **Σωκράτους** οἰκίαν του, ἀκριβῶς ὀπισθεν τῆς Δημαρχίας. Δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς **7—8 π. μ.** καὶ ἀπὸ τῆς **2—4 μ. μ.**

Ὁ ἱππίατρος κ. **Γ. Πιλάδιος** ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου μετόκησεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ 17, οἰκίαν **Ι. Λάμπρου**, ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς νεοδημητῶν οἰκίας Καραπάνου, ὅπου οὗτος κατόκει προηγουμένως.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ

τοὺς ἔχοντας τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς τοῦ *Μη Χάνεσαι* : **64, 101, 110** μέχρι **150, 158, 162, 183, 201, 274, 282, 321, 431** νὰ μᾶς τοὺς διευθύνουν εἰς τὸ γραφεῖον, οἱ θέλοντες ἐπὶ πληρωμῇ.